

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Krajský súd v Prešove* — ES līguma 6. panta, kā arī Parīzē 1952. gada 20. martā parakstītās Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Papildu protokola 1. panta interpretācija — Tiesības uz īpašumu — Valsts tiesību akti, kas atļauj uzstādīt elektrotehniskās ierīces privātos zemes gabalos, neparedzot īpašnieku tiesības saņemt kompensāciju

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Kopienu Tiesa acīmredzami nav kompetenta atbildēt uz jautājumiem, ko *Krajský súd v Prešove* uzdevusi ar 2006. gada 2. maija un 21. jūlija lēmumiem.

(¹) OV C 249, 14.10.2006.

Prasība, kas celta 2006. gada 13. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-503/06)

(2007/C 82/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — *D. Recchia*, pārstāvis)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka *Regione Liguria*, pieņemot un piemērojot tādu tiesisko regulējumu, ar ko atļauj veikt atkāpes no savvaļas putnu aizsardzības sistēmas, kas neatbilst Direktīvā 79/409/EEK (¹) minētajiem nosacījumiem, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 9. pants;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pēc sūdzības saņemšanas Komisija uzzināja par *Regione Liguria* pieņemto 2001. gada oktobra Likumu Nr. 34, kas pieņemts, lai regulētu atkāpju piemērošanas procedūru attiecībā uz savvaļas dzīvnieku aizsardzības sistēmu, ko paredz iepriekš minētās direktīvas 9. pants. Šo reģionālais likums tika grozīts ar 2002. gada 13. augusta Reģionālo likumu Nr. 31.

Pēc Komisijas domām, Reģionālais Likums Nr. 34/2001, kā tas tika grozīts, pretlikumīgi atļauj medīt putnu sugas, kuras aizsargā šī direktīva, tiktāl, ciktāl tajā:

- vispārēji un abstraktā veidā, kā arī bez laika ierobežojuma ir nedefinētas sugas, uz kurām tiek attiecināta atkāpe, savukārt atkāpe ir īpašs noregulējošs pasākums, kuru var pieņemt tikai pēc tam, kad ir veikta pārbaude par to, ka ir ievēroti noteikti zinātniska rakstura nosacījumi;
- attiecībā atsevišķiem atkāpes pasākumiem nav paredzēts pienākums norādīt uz vienu no abstraktajiem iemesliem, kas atļaut piešķirt direktīvas 9. pantā paredzēto atkāpi, un neparedz pienākumu paskaidrot praktiskus iemeslus attiecīgā uz to, kādēļ attiecīgais pasākums ir noteikts, pamatojoties uz abstrakta iemesla vajadzību.
- nav paredzēta pārbaude, lai varētu pārliecināties par to, ka nepastāv citi iespējami risinājumi, kā arī neparedz nekādu norādi uz iestādi, kurai ir tiesības paziņot, ka direktīvas 9. pantā paredzētie nosacījumi ir ievēroti.

Uz to, ka Reģionālais likums Nr. 34/2001, kā tas tika grozīts, ir nesaderīgs ar direktīvu, norāda īpašie pasākumi, kas atļauj medības, no kā neizriet, ka nepastāv citi iespējami risinājumi, kā arī kādu abstrakto iemeslu īpašo iemeslu dēļ ir vajadzīga atkāpes piemērošana.

Pēc argumentētā atzinumā norādītā termiņa beigām *Regione Liguria* 2006. gada 31. oktobrī atcēla Reģionālo likumu Nr. 34/2001, kā to groza 2006. gada 31. oktobra Reģionālais likums Nr. 35/2006, un pieņēma Reģionālo likumu Nr. 36/2006, kas atļauj atkāpes attiecībā uz medībām un kas paredzēja tādas pašas nesaderības ar iepriekš minētās direktīvas 9. pantu kā tās, kuras bija paredzētas iepriekšējā reģionālā tiesiskā akta ietvaros.

(¹) Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību, OV L 103, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale civile di Genova (Itālija) 2007. gada 18. janvāra rīkojumu — *Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade* pret Itālijas Republikas valdību, Infrastruktūru un transporta ministriju, Ekonomikas un finanšu ministriju, *Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)*

(Lieta C-12/07)

(2007/C 82/24)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale civile di Genova

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: *Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade*

Atbildētājas: Itālijas Republikas valdība, Infrastruktūru un transporta ministrija, Ekonomikas un finanšu ministrija, *Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)*

Prejudiciālie jautājumi

1) vai Eiropas Kopienu Tiesa uzskata, ka subjekts, kuram ir akciju sabiedrības forma un kuram ir mērķi, funkcijas un tiesības iesaistīties tirgū, kuru Itālijas likumdevējs ir piešķīris ANAS spa (kā tas it īpaši izriet no pasākuma, ar kuru tiek noteikts jauna subjekta izveidošana; uzņēmuma statūti tika apstiprināti ar 2002. gada 18. decembra starpministiju dekrētu un jaunajiem tiesību noteikumiem, kas paredzēti 2006. gada 3. oktobra Likuma-dekrēta 2. panta 82.-90. punktā, tika pārveidoti par likumu ar grozījumiem, ko valdība veica ar "maksimālo grozījumu" "Finanšu" likuma 2007. gadam 1. panta 1034. punktu) atbilstoši Kopienas tiesību kārtībai, ir uzskatāms par uzņēmumu, pat, ja tas ir publisks uzņēmums, uz kuru ir attiecināmi konkurences tiesību noteikumi (EKL 86. pants)?

Apstiprinošas atbildes gadījumā Eiropas Kopienu Tiesai papildus jāuzdod šādi prejudiciāli jautājumi:

2) vai tāds tiesiskais regulējums, kuram ir līdzīgas raksturiezīmes, kādas ir attiecīgajam tiesiskajam regulējumam, pat ja tas ir grozīts ar 2006. gada Likumu Nr. 268, kas atšķirībā no pamattiesībām veikt ekspropriāciju, kas tiek piešķirtas tādām konkurējošām publiskam uzņēmumam kā ANAS spa, nosaka "iespējamās tiesības uz kompensāciju", ir saderīgs ar pamattiesībām uz īpašumu, kas tiek aizsargātas ar Eiropas Kopienu tiesisko regulējumu?

3) vai, ņemot vērā attiecīgo tiesisko regulējumu un ņemot vērā grozījumus, kas tika ieviesti, to pārveidojot likumā, kā arī ņemot vērā "maksimālo grozījumu" "Finanšu" likuma 2007. gadam, Kopienu tiesiskais regulējums un it īpaši tiesību noteikumi iekšējā tirgus konkurences jomā (EKL 43. pants un turpmākie panti, 81. pants un turpmākie panti), aizliedz piešķirt uzņēmumam, kas pilnībā atrodas valsts īpašumā un kuram ir līdzīgas raksturiezīmes, kādas tās ir ANAS spa, pagaidu kārtā, bet nenosakot beigu termiņu, veikt publisko pakalpojumu vai infrastruktūru pārvaldi, neveicot konkursa procedūru?

4) vai saistībā ar publisko pakalpojumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru Kopienu tiesiskais regulējums aizliedz dalībvalstīm paplašināt tiesisko regulējumu, ko regulē publiskā iepirkuma direktīvas attiecībā uz "vertikālām" darbībām, kuras radīja privāti koncesionāri, kuriem tika piešķirta līgumu izpilde, un turpmāk dalībvalstij paturēt tālākas tiesības noteikt konkursa komitejas, kas izvērtē koncesionāru iesniegtos piedāvājumus?

5) vai finanšu pasākumi, tiktāl, ciktāl tie piešķir priekšrocības, kas netiek piešķirtas privātiem konkurentiem, un tiktāl, ciktāl tie nav pakļauti atsevišķai grāmatvedībai, kuri ir līdzīgi tiem pasākumiem, kuri ar 2002. gada Likumu-dekrēta Nr. 138 7. panta 12. punktu un 2002. gada Likumu-dekrēta Nr. 138 7. panta 1.c punktu, kā arī ar 2005. gada Finanšu likuma (2004. gada 30. decembra Likums Nr. 311) Nr. 435 bijušo 1. pantu, kas tika ieviesti par labu ANAS, atļaujot tam piešķirt no *Cassa depositi e Prestiti s.p.a.* aizņēmumus uz atvieglotiem noteikumiem, kā arī tādus pasākumus, kas līdzīgi tādiem pasākumiem, ko paredz 2004. gada Likuma Nr. 311 (Finanšu likums 2005. gadam) 1. panta 453. punkts, un/vai tādi, kas paredzēti 2003. gada Likuma Nr. 289 76. panta 2. punktā, atbilstoši kuriem ANAS spa saņem būtisku valsts atbalstu, kas ir paziņots kā tāds atbalsts, kas paredzēts infrastruktūras projektiem, bet tomēr nenosaka jebkādu pienākumu vest atsevišķu grāmatvedību, ir uzskatāmi par valsts atbalstu, kas ir aizliegts ar EK līguma 87. un turpmākiem pantiem?

Apelācija, ko 2007. gada 22. janvārī ierosinājusi Marguerite Chetcuti par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 8. novembra spriedumu lietā T-357/04 Chetcuti pret Komisiju

(Lieta C-16/07 P)

(2007/C 82/25)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Marguerite Chetcuti* (pārstāvis — *M.-A. Lucas*, advokāts)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 8. novembra spriedumu lietā T-357/04 *Chetcuti/Komisija*;

— apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumus Pirmās instances tiesā, proti:

— atcelt atlases komisijas 2004. gada 22. jūnija lēmumu, pamatojoties uz 2004. gada 6. aprīļa konkursa paziņojuma COM/PA/04 III punktu, noraidīt prasītājas kandidātūru;